

קיצור שלחן ערוך

The following book includes:

- Wikisource Kitzur Shulchan Aruch –Menukad
  - License: CC-BY-SA
  - Source: http://he.wikisource.org/wiki/%D7%A7%D7%99%D7%A6%D7%95%D7%A8_%D7%A9%D7%95%D7%9C%D7%97%D7%9F_%D7%A2%D7%A8%D7%95%D7%9A_%D7%9E%D7%A0%D7%95%D7%A7%D7%93_-_D7%A0%D7%91
- Kitzur Shulchan Aruch, trans. Rabbi Avrohom Davis, Metsudah Pub., 1996
  - License: CC-BY
  - Source: <https://www.judaicaplace.com/search/brand/Metsudah-Publications/>

It was retrieved from Sefaria on July 23, 2023 (ה' באב ה'תשפ"ג). It was typeset and formatted by Ktavi.

תוכן העניינים

סימן גב

1

סימן נב

על פירות הגדלים באילן, מברכין בורא פרי העץ. ועל פירות הגדלים באדמה, והם כל מיני לפתן וירקות וקטניות וטאטארקע - תירס ועשבים, מברכין בורא פרי האדמה. ולא נקרא אילן, אלא זה שהענפים שלו נשארים גם בחורף ומוציא אחר כך עלים מן הענפים, ואפילו הם דקין כגבעולי פשתן. אבל אם הענפים קלים לגמרי בחורף ואינו נשאר רק השורש, לא נקרא אילן, ומברכין על הפירות בורא פרי האדמה - ר"ב ר"ג

Over fruits that grow on a tree you say the berachah *Borei peri ha'eitz*, [Who created the fruit of the tree]. Over fruit [or vegetables] that grow in the ground, which include various condiments, vegetables, legumes, corn, and herbs, you say the berachah, *Borei peri ha'adamah*, [Who created the fruit of the ground]. In order to be called a tree, it must have branches that survive the winter to produce leaves again, even though they are as thin as stalks of flax. However, [a plant] whose branches perish in the winter, although its roots remain intact, is not called a tree, and over its fruit we say, *Borei peri ha'adamah*.

על דבר שאין גדולו מן הארץ, כמו פשר, דגים, חלב, גבינה, וכן על כל מיני משקים, חוץ מן היין ושמן זית, מברכין שהכל נהיה בדברו. וכתב נהיה, יש לומר היו"ד בקמץ

[Before partaking of] food which does not grow in the earth such as meat, fish, milk, and cheese, and, similarly, [before drinking] any beverage other than wine and olive oil, you say the berachah, *Shehakol niyah bidevaro* [through Whose word everything came to be]. The word *niyah*—נהיה—should be pronounced with a *kametz* under the *yud*. Others maintain it should be pronounced with a *segol* under the *yud*—נהיה *niyeh*. (*Magen Avraham* 204: 14, *Chayei Adam*)

כמהין ופטרייות - שוואמען אף- על- פי שהן גדלין מלחלוחית הארץ, ונקטנו אינה מן הארץ אלא מן האויר, ולכן אינו נקראין פרי האדמה, ומברכין עליהן שהכל - ר"ד

Even though mushrooms and truffles, grow in the moisture of the earth, they do not receive nourishment from the earth, but rather from the atmosphere. Therefore, they cannot be called fruit of the ground, and you should say *Shehakol* over them.

אין מברכין בורא פרי העץ או בורא פרי האדמה, אלא על דבר שהוא טוב לאכלו חי וגם הדרך הוא לאכלו חי. אבל אם אין הדרך לאכלו חי אלא מבשל, אף- על- פי שהוא טוב למאכל גם כשהוא חי, מפל מקום אינו חשוב כל כך, ואין מברכין עליו ברכתו אלא כשאוכלו מבשל. אבל אם אוכלו חי,

אינו מברך עליו אלא שהכל. וכבוש הרי הוא כמבשל. ולכן על כרוב - קרויט כבוש מברכין בורא פרי האדמה. וכן מליים הוא כמבשל לענין זה

We say the berachah *Borei peri ha'eitz* and *Borei peri ha'adamah* only over articles of foods which are best eaten raw and which, as a rule, are eaten raw. However, if it is not the custom to eat them raw, but only when cooked, even though they could also be eaten raw, nevertheless, since that is not the favored way [they are eaten], their berachah is said only when they are eaten in their cooked state. But if you *do* eat them raw, you should recite only *Shehakol*. Pickled food is considered as cooked food. Consequently, before eating sauerkraut you should say *Borei peri ha'adamah*. Similarly, salted food is considered the same as cooked food.

על הצנון מברכין בורא פרי האדמה. וכן על שומים ובצלים כשהם רפין ודרכן לאכלן חיו, אף-על-פי שישל פי הרב אין אוכלין אותן רק עם פת, מפל מקום גם אם אוכלן בלא פת, מברכין עליהן בורא פרי האדמה. אבל אם הזקינו, שהם חריפים מאד, ואין דרכן לאכלן חיו, מי שאכלן חיו, מברך עליהם שהכל

Before eating radishes, you should say *Borei peri ha'adamah*. Likewise, over garlic and onions that are soft and can be eaten raw, although, as a rule, they are eaten with bread, nevertheless, even if you eat them without bread, you recite over them *Borei peri ha'adamah*. *Since in the Western countries, green onions (scallions) are generally eaten with bread, it is preferable that Shehakol should be said before eating them (without bread).* (Mishnah Berurah 205: 5) But if the [garlic or onions] have grown old which give them a very strong flavor, so that they are not usually eaten raw, then, if you do eat them raw, you should say the berachah *Shehakol*.

דברים שהם טובים יותר כשהם חיו מבשלים, שהבשול מן רע אותן, אין מברכין עליהן כשהם מבשלים אלא שהכל. ואף-על-פי שבשלים עם בשר ועל ידי הבשר נשתמחו, מפל מקום אז הבשר הוא העקר, ואין מברכין עליהן אלא שהכל. אבל אם בשלו באפן שהו העקר ומפל מקום נשתמחו, כגון שטגנו בשמן או בדבש וכיוצא בו, מברכין עליהן הברכה הראויה להן, דמה לי אם נתבשלו במים או בשמן ודבש - ר"ה

[If you eat] articles of food that taste better raw than cooked, because cooking spoils them, then you should say over them when they are cooked, only the berachah *Shehakol*. Even if they are cooked with meat and their taste improved because of the meat, nevertheless, since the meat is the

main dish, we recite over them only the berachah, *Shehakol*. However, if they were cooked in a way that made them into the main dish, or if [the cooking] improved them, as for example, when they were fried in oil or in honey, and the like, you should say their appropriate berachah, since it makes no difference whether they were cooked in water or in oil or in honey, [as long as the food itself was improved by the cooking process].

מיני פרות הגרועים, הגדלים על אטדים וקוצים או בשאר אילנות שניצאו מאליהן ולא נטעו להו אנשי, כמו תפוחי יער וכדומה, שפשטם חזין אינן ראויין לאכילה, אף- על- פי שבשולן או טגון בדבש וספר וסו ראויין לאכילה, אינן מברכין עליהן אלא שהכל. אבל לזוין - האזעלנוס אף- על- פי שגדלים ביצר, חשובים הם, ומברכין עליהם בורא פרי העץ - ר"ג

Inferior kinds of fruit that grow on brambles and thorn-bushes or on other trees which grow wild and are not planted, such as wild apples and the like, which when raw are not fit to eat, [then] even if they are cooked or fried in honey and sugar and made edible, you should recite *Shehakol* over them. But hazel nuts, although they grow [wild] in the forest, are considered superior articles of food and you should recite *Borei peri ha'eitz* over them.

עשבים הגדלים מאליהם בלי זריעה, אף- על- פי שהן ראו יין לאכל חזין, ואפלו בשולן והוא מאכל חשוב, מכל מקום כינון שאין זורעין אותן, אינן חשוב פרי ומברכין עליו שהכל. אבל חסה [סעלאט] וכדומה שגזרע, מברכין עליו בורא פרי האדמה. וגם בעשבים הגדלים מאליהן, אם יש בהם פרות חשובים, כגון יאגדעס ומאלינעס מברכין עליהם בורא פרי האדמה

Herbs which grow wild without cultivation are fit to eat raw. If they are cooked and made into a special dish, nevertheless, since they were not cultivated [by man], they are not considered a fruit [of the ground] and you should say *Shehakol* over them. But lettuce and similar [vegetables] that are planted require the berachah, *Borei peri ha'adamah*. Furthermore, regarding herbs that grow wild, if they produce superior fruit, such as blackberries and raspberries, *The raspberry and blackberry bushes that grow in our region remain intact over the winter (perennial plants), therefore, we should say Borei peri ha'eitz over them.* (Mishnah Berurah 203: 1, Igros Moshe, Orach Chaim) the berachah said over them is *Borei peri ha'adamah*.

דבר שאינו עקר הפרי, אינו חשוב כמו הפרי עצמו, אלא יורד מדרגה אחת, שאם הוא פרי עץ,

מְבָרְכִין עַל הַטֶּפֶל בּוֹרָא פְּרִי הָאֲדָמָה. וְאִם הוּא פְּרִי הָאֲדָמָה, מְבָרְכִין עַל הַטֶּפֶל שֶׁהִפֵּל. וְלֹכֵן אֵילָן צֶלֶף - קַאפֶּרנָבוּיִם שֶׁהָעֵלֶין שְׁלֹו רְאוּיִין לֹאכִילָה, וְיֵשׁ בְּעֵלִים כְּמִין תְּמָרִים בּוֹלְטִים, כְּמוֹ בְּעֵלִים שֶׁל עֶרְבָה, וְאֲבוֹנוֹת הֵן עֵשֶׂר הֶפְרִי, וְסִפְרִיסִין הֵן הַקֶּלֶפָה שֶׁסָּבִיב הֶפְרִי, כְּמוֹ קִלְפֹת הָאֲגֻזִּים, וְרְאוּיִים גַּם כֵּן לֹאכִילָה, עַל הָאֲבוֹנוֹת שֶׁהֵן עֵשֶׂר הֶפְרִי, מְבָרֵךְ בּוֹרָא פְּרִי הָעֵץ, וְעַל הָעֵלֶין וְעַל הַתְּמָרוֹת וְעַל הַסִּפְרִיסִין, בּוֹרָא פְּרִי הָאֲדָמָה, וְכֵן עָלֵי וְרָדִים - רֹאזֶעֱנַבִּלְעֵטֶעֶר שֶׁנִּרְקָחוּ בְּדִבְשׁ וְסֶכֶר, מְבָרְכִין בּוֹרָא פְּרִי הָאֲדָמָה, אֶף-עַל-פִּי שֶׁגִּדְלִים בְּאֵילָן, מִפְּנֵי שֶׁאֵינֶן עֵשֶׂר הֶפְרִי. וְכֵן קִלְפֹת תְּפוּחֵי-זֶהָב שֶׁנִּרְקָחוּ בְּדִבְשׁ וְסֶכֶר, מְבָרְכִין עֲלֵיהֶם בּוֹרָא פְּרִי הָאֲדָמָה. וְעַל קִלְפֹת קְשׁוּאִין שֶׁמִּטְגְּנִין בְּדִבְשׁ וְסֶכֶר, מְבָרְכִין שֶׁהִפֵּל. וְעַל הַשְּׂרָבִיטִין מִהַקְטָנוֹת שֶׁזּוֹרְעִין בַּשָּׂדוֹת, אֶף-עַל-פִּי שֶׁהֵן מְתוּקִים, אִם אֶכְלֵן בְּלֹא הַקְטָנוֹת, מְבָרְכִין עֲלֵיהֶם שֶׁהִפֵּל. וְאֵלּוּ שֶׁזּוֹרְעִים בְּגִנּוֹת עַל דַּעַת לֹאכְלֵן חֲיִין בְּשֶׁרְבִיטֵיהֶן, אֶפְלוּ כְּשֶׁאֹכֵל הַשְּׂרָבִיטִין לְחֹדֶי, יֵשׁ לְבָרֵךְ בּוֹרָא פְּרִי הָאֲדָמָה - ר"ב ר"ד

That which is not the main part of the fruit, is not considered as the fruit itself, but is one level lower. If it is the fruit of a tree, you say over the secondary part the berachah, *Borei peri ha'adamah*; and if it is the fruit of the ground, you say over the secondary part the berachah, *Shehakol*. Therefore, a caper tree whose leaves are edible, and where its leaves [are joined with the stem] there are small [edible] buds like the growths at the juncture of willow leaves, and the caper-berries form the main part of the fruit, while the caper flowers are only a peel around the fruit, like the shell of a nut, but are also edible, [consequently], over the berries which constitute the fruit itself, you say the berachah *Borei peri ha'eitz*, and over the leaves and the little buds and the flowers, [you say] *Borei peri ha'adamah*. Likewise, over preserves made of rose leaves with honey and sugar, you say the berachah, *Borei peri ha'adamah*, for although they grow on trees, they are not fruit. Similarly, over preserves made of orange peel, honey, and sugar, you say the berachah, *Borei peri ha'adamah*. Over cucumber peel that was fried with honey and sugar, you say the berachah *Shehakol*. Over the pods of peas that are cultivated in the fields, even though they taste sweet, yet, if you ate them without the peas, you should recite the berachah, *Shehakol*. But those which have been grown in gardens for the purpose of eating them raw in their pods, even if you only eat the pods, you should say the berachah, *Borei peri ha'adamah*.

גִּרְעִינֵין שֶׁל פְּרוֹת אִם הֵם מְתוּקִים, מְבָרֵךְ עֲלֵיהֶם בּוֹרָא פְּרִי הָאֲדָמָה, אֲבָל גִּרְעִינִים הֶמְרִים אֵינֶם נִחְשָׁבִים כִּלְלִי, וְאִם אוֹכְלֵן כֶּךָ, אֵינֶן מְבָרֵךְ עֲלֵיהֶם כִּלְלִי. וְאִם מִתְקֵן עַל יְדֵי הָאוֹר וְכַדוּמָה, מְבָרֵךְ עֲלֵיהֶם שֶׁהִפֵּל

Over the seeds of fruit that are sweet, *Not to be taken literally—any seed that has a slightly pleasant taste is included.* (Mishnah Berurah 202: 23)

you say the berachah, *Borei peri ha'adamah*. But bitter tasting seeds are worth nothing at all, and if you eat them, you do not say a berachah. But if you make them pleasant-tasting by roasting them, or in any other way, you say the berachah, *Shehakol*, over them.

שקדים המרים, כשהם קטנים שאז עקר אכילתן היא הקלפה שאינה מרה, ועל דעת כן נוטעין אותן, מברך עליהן בורא פרי העץ. וכשהן גדולים שאז עקר האכילה הוא מה שבפנים והוא מר, אם אוכלן כד, אינו מברך כלל. אבל אם מתקן על ידי האור או דבר אחר, כיון דפרי גינהו וגם על דעת כן נוטעין אותן, מברך עליהן בורא פרי העץ(ר"ב). שקדים המתפין בספר אף- על- פי שהספר הוא הרב, מפל מקום מברכין עליהן בורא פרי העץ. ומלמוס המתפיה בספר מברכין רק שהכל כי השלמוס אינו פרי

Small almonds are bitter and the principal food for which they are planted is the shell which is not bitter, and over these you recite the berachah, *Borei peri ha'eitz*. But when they are large, the principal food [are the kernels] which are inside the shell. If these taste bitter, and you eat them [raw], you do not say any berachah. But if you made them pleasant-tasting by roasting them or in any other way, since they are fruit and were planted for that purpose, you say the berachah, *Borei peri ha'eitz* over them. Over sugar-coated almonds even if there is more sugar than almond [in the confection], nevertheless, you say the berachah *Borei peri ha'eitz*. Over sugar-coated calamus [an aromatic root], you only say *Shehakol*, since calamus is not a fruit.

פרות שלא נגמר בשולן על האילן, אפלו בשולן או טגנו בדבש וכדומה, כמו שהוא הדרך לטגן פרות שלא נגמרו, בדבש או ספר, מברך עליהם שהכל. אף על אחרוג מטגן בדבש או בספר יש לברך בורא פרי העץ

It is customary to fry unripe fruit in honey or sugar, you should say the berachah, *Shehakol* over them. But over an *esrog* (citron) that was fried in honey or sugar, you should recite the berachah *Borei peri ha'eitz*.

נובלות, והן פרות שנשפרכו מן החם ונבדלו ונפלו מן האילן קדם שנבשלו, כיון שהוא דבר שנתקלקל אין מברכין עליו רק שהכל. וכן פת שעפשה ומבשיל שנתקלקל קצת מברכין עליהו שהכל. אבל אם נתקלקלו לגמרי עד שאינן ראויין לאכילה, אין מברכין עליהן כלל. וכן חמץ גמור - שמעבפע כששופכין אותו על הארץ אין מברכין עליו כלל. ואם ערבו במים עד שראוי לשתיה מברכין עליו שהכל

Over spoiled fruit, such as, fruit that has become parched by the heat and has fallen off the tree before becoming ripe, you should say the berachah,

Shehakol. Likewise, over moldy bread *If you ate kedei sevi 'ah* (a quantity that satisfies your hunger) of it, you should say afterwards *Birkas Hamazon*; if you ate less, you say *Borei nefashos*. (*Biur Halachah* 204: 1) or over a slightly spoiled dish, the berachah, *Shehakol*, should be said. But if they are completely spoiled, to the point that they are inedible, then you need not say any berachah. Similarly, over strong vinegar (which bubbles when it is poured on the ground), no berachah is said. But if you mix it with water, and it becomes fit to drink, you should say *Shehakol* over it.

וְיֵשׁ מִיָּנִי פְרוֹת שֶׁדָּרְכָן בְּכָד שֶׁאֵינָן מִתְבַּשְּׁלִים לַעֲוֹלָם עַל הָאֵילָן, אֲלֵא אֲחֵר שְׁנוּטְלִין אוֹתָן מִן הָאֵילָן מִנִּיחִין אוֹתָן בְּתוֹךְ קֶשׁ וְתָבֵן וְכְדוּמָה וְעַל יְדֵי כֵךְ מִתְבַּשְּׁלִין, כְּגוֹן הָאֲגָסִים הַקְּטָנִים - אֲשֶׁרִיצֵן כִּינּוּ שֶׁדָּרְכָן בְּכָד, מְבָרְכִין עֲלֵיהֶן בּוֹרָא פְּרִי הָעֵץ - ר"ב ר"ד

There are types of fruit which never ripen on the tree, but after they are picked from the tree they are stored [and covered] with straw and chaff and the like, and in that way they become ripe. Since that is their natural way of ripening, you recite the berachah, *Borei peri ha'eitz*, over them.

יֵשׁ מִיָּנִי פְרוֹת שֶׁאֵינָן בָּהֶם אֲלֵא שְׂרָף בְּעֵלְמָא כְּנוּס בְּתוֹךְ הַחֲרָצִנִּים - וְנִקְרָאִים קְאֵלִינְעֵס וְאֵינָן רְאוּיִין לְאֲכִילָה אֲלֵא מוֹצְצִין אוֹתָן וְזוֹרְקִין הַקְּלָפוֹת, מְבָרְכִין עַל מַצִּיצָה זוֹ שֶׁהֶפֶל, - דְּכִינּוּ שֶׁעָקְרוּ אֵינּוּ אֲלֵא לַמִּשְׁקָה הַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ אֵין עָלָיו שֵׁם פְּרִי כָלֵל, וְאֶפְלוּ הוּא בּוֹלַע גַּם הַקְּלָפָה וְהַגִּרְעִין, אֵינּוּ מְבָרְךְ בַּקְּלָפָה

There are certain kinds of fruit that contain only juice that is concentrated in their seeds. ([In Yiddish] they are called *kolines*.) [These seeds] are not fit to eat; and after the juice is extracted from them they are thrown away. Over this extraction, you recite *Shehakol*, (since its main component is the juice that is extracted from it, in no way can it be considered a fruit). Even if you eat the skin and the seeds as well, you still should only say *Shehakol*.

אֵין מְבָרְכִין בּוֹרָא פְּרִי הָעֵץ וּבּוֹרָא פְּרִי הָאֲדָמָה אֲלֵא כְּשֶׁנִּכְרַם בְּמִקְצַת שְׁהוּא פְּרִי. אֲבָל אִם נִתְרַסַּק עַד שֶׁאֵינּוּ נִכְרַם כָּלֵל מֵהוּא, כְּגוֹן, [רְבֵבָה] - לַעֲקָפָר - פּוּאוּעֵדְלָא, לַאֲטוּעֵרְג שֶׁמְבַשְּׁלִין מִשְׁוִפִּין וְקִטְנִיּוֹת שֶׁרִסְקָן לְגִמְרִי וְכְדוּמָה, מְבָרְכִין עֲלֵיהֶם שֶׁהֶפֶל. וּבְדִיעֵבֵד אִם בְּרַךְ עֲלֵיהֶם בְּרַכָּה הָרְאוּיָה לָהֶן יֵצֵא. וְאִם רַב דְּרַךְ אֲכִילַת אוֹתָן פְּרוֹת הוּא עַל יְדֵי רְסוּק שֶׁמְרַסְקִין אוֹתָן לְגִמְרִי, מְבָרְכִין אַף לְבִתְחִלָּה בְּרַכָּה הָרְאוּיָה לָהֶן - ר"ב ר"ד ר"ה

We say neither the berachah *Borei peri ha'eitz* nor *Borei peri ha'adamah* unless we can at least slightly recognize the fruit. But if they are so

crushed that they are unrecognizable, as for example, prune paste (*lekvar*) which is made of cooked prunes, or mashed peas, etc., then we say *Shehakol* over them. But if, after the fact, you said the berachah that was appropriate for their kind, you have fulfilled your obligation. However, if the accepted way of eating these fruits is in a crushed form, by completely mashing them, then you say even initially the berachah that was meant for them.

אֲרֵז וְדָסֵן - הִירוּ וְרִיזוּ שְׁנֵתְבָשְׁלוּ, אִם לֹא נִתְמַעְכוּ, מְבָרַךְ עֲלֵיהֶם בּוֹרֵא פְּרֵי הָאָדָמָה. וְאִם נִתְמַעְכוּ אוֹ שֻׁטְחוּ וְעֻשָׂה מֵהֶן פֶּת, יֵשׁ חֲלוּק בֵּין אֲרֵז לְדָסֵן, כִּי מִצַּד הַדִּין עַל הָאֲרֵז מְבָרַךְ בּוֹרֵא מִיְּנֵי מְזוֹנוֹת, וְעַל הַדָּסֵן שֶׁהֶפֶל. אֲלֹא שֶׁיֵּשׁ לָנוּ סֶפֶק אֵינָהוּ אֲרֵז וְאֵינָהוּ דָּסֵן, לָכֵן יֵרָא - שְׁמִימִים לֹא יֵאָכֵל בֵּין דָּסֵן בֵּין אֲרֵז שֶׁנִּתְמַעְכוּ אֲלָא בְּתוֹךְ הַסְעוּדָה. וּבִשְׁעַת הַדָּחַק שָׁאִין לוֹ פֶּת מְבָרַךְ בֵּין עַל הַדָּסֵן בֵּין עַל אֲרֵז שֶׁהֶפֶל וְלֹא חֲרִיקָם בּוֹרֵא נֶפְשׁוֹת רַבּוֹת. עַל פֶּת הָעֲשׂוֹי מִקְטָנוּיֹת - תֵּרַס טַעֲנַגְרָא קוֹקְרִיטֻז. מֵאֲלִיִּיעַ טִירְקִשְׁעֵן וְוִיטֵץ, אֲפִלּוּ בְּמִקְוֹמוֹת שֶׁדָּרְכָן בְּלֶחֶם זֶה, מְבָרְכִין עָלָיו שֶׁהֶפֶל - עֵינֵי פְּרֵי מְגִדִּים סִמֵּן ר"ח, מְשַׁבְּצוֹת סְעִיף קָטָן י"א, וְשִׁיבִירֵי בִּרְכָה סִמֵּן ר"ז. - דִּין עֶרֶב קָמַחִין, עֵינֵי בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ סִמֵּן ר"ח ס"ט

Over rice and millet that have been cooked, if they have not been mashed, you say the berachah, *Borei peri ha'adamah*. But if they were mashed or ground [into flour], and you made bread out of them, there is a difference between rice and millet. [Technically], according to the law, over rice, you should say *Borei minei mezonos*, and the berachah, *Shehakol*, over millet; but we are not certain whether the Hebrew word *orez* means rice, *Mishnah Berurah* rules that *orez* denotes rice, therefore, *Borei minei mezonos* should be said over it. (*Mishnah Berurah* 208: 25) and the Hebrew word *dochan* means millet, [or vice versa]. Therefore, a God fearing person should eat mashed millet and rice only as part of a meal. However, in an emergency, if you have no bread, you should say over both rice and millet, the berachah, *Shehakol*, and the after-berachah *Borei nefashos rabbos*. Over bread made of cornmeal, even in places where such bread is the staple food, the berachah, *Shehakol* should be recited.

עַל הַסֶּכֶר מְבָרַךְ שֶׁהֶפֶל. וְכֵן הַמּוֹצֵץ קָנִים מְתוּקִים, מְבָרַךְ שֶׁהֶפֶל. וְכֵן [קִנְמוֹן וְשׁוֹשׁ] צִימְרִינֵד וְלֹא קִרִּיטֵץ שֶׁפּוֹסְסִין וּבּוֹלְעִין רַק טַעַם וּפּוֹלְטִין הָעֶקֶר מְבָרְכִין עָלֵיהֶן שֶׁהֶפֶל

Over sugar you say the berachah, *Shehakol*. Likewise, if you chew sugar cane, you say *Shehakol*. Also [over] cinnamon and licorice that you chew and only enjoy the flavor, and you discard the substance, you say the berachah, *Shehakol*.